

gjorde opmærksom paa, at Rugbrødspri-
serne her i Landet var lavere end i Norge
og Sverige, nemlig i Juli 1915 henholdsvis
24, 37 og 53 Øre pr. kg. Som det ærede
Medlem meget rigtigt gjorde opmærksom
paa, betonedede jeg, at denne Forskel skyldtes
andre Forhold end de trufne Foranstalt-
ninger. Men det ærede Medlem vilde saa
ved en anden Talrække, hentet fra det
Skrift, jeg omtalte, paavise, at det var
klart, at Regeringens Foranstaltninger ikke
kunde have haft nogen Virkning, thi,
siger han, i Oktober var Prisen i København
19, i Christiania 34 og i Stockholm 39, altsaa
i København er den i denne Tid steget fra
19 til 24, i Christiania fra 34 til 37 og i Stock-
holm fra 39 til 53, Stigningen er altsaa
procentvis større i København end f. Eks. i
Christiania, siger det ærede Medlem. Men
det ærede Medlem maa vide, at disse to kø-
benhavnske Tal slet ikke kan bruges i
hans Sammenligning. Hvis det ærede
Medlem vil se efter, hvad der staar i Over-
sigten, vil han se, at Tallet 19 om-
handler ikke Rugbrød i Almindelighed,
men det omhandler det billigste Brød, som
kunde fremskaffes her i København, bagt
af Rug og Hvæde. Det kostede 19 Øre.
Men det er slet ikke det samme Brød,
hvorom der nu er Tale, som koster 24 Øre.
Hvis jeg nemlig nu skulde have stillet op det
billigste Rugbrød her i København overfor
Prisen i Stockholm og Christiania, vilde
det billigste Rugbrød i København være
det, der koster 20 Øre i Øjeblikket;
det er det, der fabrikeres af Arbejdernes
Brødfabrik. Det ærede Medlem vil altsaa se,
at i Oktober kostede det billigste Brød 19
Øre, medens det i Juli kostede 20 Øre,
altsaa en Stigning paa en Øre; i Christiania
kostede Brødet henholdsvis 34 og 37 Øre,
eller 3 Øre mere; i Stockholm henholdsvis
39 og 53 Øre; her er der altsaa 14 Øres
Stigning. Det ærede Medlem vil altsaa se,
at Forholdene absolut er til Gunst for
de københavnske Tal, saa maa det ærede
Medlem for mig drage, hvilken Slutning
deraf han vil.

Det ærede Medlem (P. Th. Nielsen)
beskæftigede sig med de Tal, der omhandler
Udførselen af Huder, og nævnede de Ud-
førselstal, der fandtes i Oversigten. Det er
for Resten Tal, der i det væsentlige har
været offentliggjorte før; de indeholder
altsaa intet nyt, og de viser kun, at paa visse
Tider har man fundet det hensigtsmæssigt
at sørge for, at Bearbejdelsen af Huder og
Læder fandt Sted her i Landet. Og hvorfor
gjorde man det? For derigennem at skaffe
Arbejde her i Landet og hindre en Arbejds-

løshed, om hvilken det meget rigtigt er
sagt af flere ærede Talere, at den vilde have
været et langt større socialt Onde, end
hvad der ellers nu truer os. Hvis man ikke
havde sørget for at holde Huder tilbage
her i Landet, men havde ladet dem gaa ud
af Landet uden Hindring, vilde det have
betydet, at man havde skaffet Garveri-
arbejdere og ligeledes Sadelmagerarbej-
dere og Skotøjsarbejdere i et andet Land
Arbejde, medens disse Arbejdsklasser hos
os vilde have været arbejdsløse. Ved at
ordne Forholdene, som vi her har gjort, har
man hindret Arbejdsløshed, og det ærede
Medlem vilde ved at se paa Hudepriserne
have kunnet erfare, at Landbrugerne sam-
tidig for deres Huder har faaet meget høje
og i lang Tid meget stigende Priser. De,
som mente, at naar man havde standset
Hudeudførselen, burde man ogsaa have
standset Udførselen af forarbejdede Læder-
varer, har ganske overset, at saa var Hu-
derne sunket i Pris, idet den Omstændighed,
at man sørgede for, at Fabrikationen kunde
gaa, holdt Huderne oppe i den Værdi, de
blev holdt oppe i.

Jeg skal nu blot udtale et Ønske om,
at den samlede Velvillie, der er kommet
til Udtryk overfor den store Opgave, og
den Velvillie, der overfor Lovforslagets
Grundprincip er kommet til Udtryk fra det
langt overvejende Flertal i denne Sal,
ogsaa maa give sig Udtryk ved denne
Sags videre Behandling. Hvis vi alle, som
det ærede Medlem for Horsens Landkreds
sagde, er ganske klare over Nødvendig-
heden af at være vel rustede til at modtage
den kommende Vinter og derfor er klare
over, at dette Lovforslags Behandling maa
fremmes med stor Hastighed, føler jeg mig
overbevist om, at det ogsaa skal lykkes at
naa til et Resultat. Men jeg gentager, hvad
jeg begyndte med at sige, at de særlige
politiske Forhold i Øjeblikket paa Rigs-
dagen gør, at paa det Parti, som sidder
inde med Afgørelsen i det andet Ting, hvis
Tilslutning er nødvendig, vil en stor Del af
Ansvaret for denne Sags videre Behandling
komme til at hvile. Af hvilke Vilkaar,
hvilke Betingelser de stiller med Hensyn til
denne Sags Ordning, vil det afhænge, hvor-
ledes den endelig kommer til at se ud, og
med andre Ord hvorledes den derefter kan
virke til Tilfredsstillelse for Befolkningen.

Formanden: Jeg skal her afbryde
Forhandlingerne.

Udvalget angaaende Forslag til Lov
om en særlig Stempelafgift ved Overdra-